

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisorile neîncadrate nu se pri-
mesch. Manuscrisurile nu se re-
trimit.

Biroul de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler
(Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois
Herndt, M. Dumas, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Bleiner.

Prețul inserțiilor: o serie
garmondă pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învalabil.

Reclame pe pagina III-a o
serie 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

„Gazeta” ieșe în floarea și
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la d. d. colectorilor.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piațamare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 275. Brașov, Joi 15 (27) Decembrie 1888.

Brașov, 14 Decembrie v.

Situațiunea din Serbia inspiră mari îngrijiri celor care țin să nu se turbure pacea.

Nu mai e nici o îndoială, că nemulțămire și fierbere domnesce în totă țară, și zadarnice sunt silințele cercurilor oficiale și oficiale, ca să înfățișeze situațiunea într-o lumină mai favorabilă, decât cum în realitate este.

Isbînda partidului radical, pentru care Regele n'a arătată nici odată o deosebită afecțiune, nu e decât rezultatul încordării ce există între capul statului și între popor.

Regele Milan a avut neprudența d'a se pune în opozițiune față cu poporul în multe cestiuni de politică internă și externă, așa că a ajuns în critica situațiune de a ceda ori de a-și vedea amenințat tronul.

Nenumărate diare vestesc, că Regele Milan se ocupă erăși cu gândul de a-și depune coroana, de cumva nu se va confirma scirea, că și-a mântuit-o prin alianța cu Rusia.

Gândul de a abdica nu e nou, el își are isvorul în pierderea Sârbilor la Slivnița și la Pirot din timpul războiului cu Bulgarii, de când și poporul sârbesc a început să se înstreineze de Regele său. Er cele petrecute dela războiu încă, despre care am vorbit într'un număr trecut al foiei noastre, n'au făcut decât să mărească înstreinarea între capul statului și între popor.

Persoane serioase și bine instruite dicu, că în privința abdicățiunii totul atîrnă de primirea ori neprimirea proiectului noii constituțiuni.

O telegramă din Belgrad ne comunică deja, că doi radicali, membri în comisiunea de alcătuire a proiectului de constituțiune și deputați, au refuzat a subscrie proiectul, ceea ce a atins foarte

neplăcut pe Regele. Pote că lipsa subscrierilor a doi membri n'ar fi tocmai lucru îngrijitor, d'ar se nu se uite că amîndoi radicalii din vorbă, Dumitru Katic și Banko Taisic, sunt dintre cei mai însemnați conducători ai partidului radical și au o influență foarte mare asupra populațiunii rurale.

Se vorbește, nu-i vorbă, că Ristic, capul partidului liberal, ar stăru pentru primirea proiectului de constituțiune; d'ar sigur nu se scie și aji nu liberalii sunt stăpîni pe situațiune, ci radicalii.

Și apoi, dacă Regele ar fi sigur că și radicalii sunt hotărîți a primi proiectul, atunci nu înțelegem, pentru ce s'ar mai ocupa cu gândul de a abdica.

Tote semnele însă arată, că starea lucrurilor în Serbia e cătu se pote de posomorită și că nemulțămirea și fierberea clocotesc ca un vulcan.

O dovadă despre acesta ne pote da și faptul, că cu ocaziunea deschiderii Sucei s'au luat cele mai întinse măsuri polițienesci și militare, trupele au fost consemnate, edificiul Sucei a fost legat cu ministerele, cu casarmele și cu palatul Regelui prin telefon, pentru cazul când ar izbucni o revoltă.

Întîmplîndu-se se nu se potă înțelege Regele cu majoritatea Sucei, cu radicalii, fi-va el în stare și avé-a curagiul să o disolve? În împrejurările de aji, când țera de două ori s'a prîmîntat în același sens, pentru vederile și principiile radicalilor, nu se pote crede acesta. Ruptura ar fi definitivă între Rege și popor, și astfel nu i-ar rămîne decât să abdică, dacă nu va preferi să se arunce în brațele radicalilor.

Destul că se chibzuesce deja asupra instituirei unei regente în casă de abdicare, după cum ne

comunică o telegramă din Belgrad. Se dă ca sigur, că Regele Milan ar fi declarat puterilor amice, că dacă nu i va succeda a restabili pacea internă în țară, va abdica în favoarea fiului său.

De altă parte radicalii ar avé intențiunea să nu primescă pe principele de coronă ca succesor la tron, ci să alégă un principe rusesc pentru tronul regesc. Se vorbește chiar, că între candidații la tron ar fi luați în vedere și principele Muntenegrului și ginerele său Petre Carageorgievici.

Scirile acestea din urmă anevoie vor fi întemeiate pe adeveră, d'ar ele caracterizează situațiunea critică, care pune pe Regele Milan înaintea unei periculoase alternative.

Ne putem aștepta în cele mai apropiate zile la vr'o surprindere din partea Sârbilor, care pote fi semnalul unor evenimente grave în viitorul raporturi ale Austro-Ungariei și Rusiei.

DIN AFARĂ

„Pall Mall Gazette” răspunde la atacurile foiei germane „Kölnische Zeitung” în contra ambasadurului englez din Petersburg Sir Robert Morier. Foia engleză dice, că numai un cap sec pote să credă, că Morier a trimis în secret lui Bazaine raporte despre mișcările armatei germane în 1870. Morier a stat cu totă inima de partea Germanilor, ale cărora succese le-a predis. Dacă în Petersburg e *persona grata*, ba s'ar pute dice *gratissima* în cercurile înalte, acesta nu însemnează că are antipatii față cu Germanii. Morier a fost un amic personal de încredere al rîposatului împărat Frideric, d'ar nu și *persona grata* principelui Bismarck.

Secretarul de stat Ferguson a declarat în camera comunelor, că guvernul englez a fost încunoscînt pe cale telegrafică despre mai multe execuțiuni îngrozitoare ce s'au făcut din

ordinul Sultanului din Zanzibar, și că se vor mai face și altele. Consulul englez, care a făcut reprezentațiunea Sultanului, a fost instruit și de guvernul său să repete reprezentațiunile, să protesteze în cei mai energici termeni în contra procedurii Sultanului și să invite și pe colegii săi a conlucra, ca să facă atent pe Sultanul la urmările periculoase ce s'ar pute nasce din cauza acesta.

Etă ce anunță o telegramă din Zanzibar despre acele execuțiuni, publicată de „Times”:

Intreg Zanzibarul a fost cuprins de groză la vestea, că Sultanul a ordonat să se taie capetele, fără a se mai face cercetare, la patru indigeni acuși de omor. Ordinul s'a îndeplinit pe stradă în public cu cea mai mare crușime. Cadavrele au rămas fără pază până s'era pe stradă. Acești rușinosi spectacoli are să se continue șapte zile de-a-rîndul deoarece Sultanul a ordonat să se execute încă 24 de bărbați și o femeie, cari pe timpul lui Seyd Borgas au fost condamnați la închisoare pe viață. Agitațiunea ce a provocat această hotărîre e mare. Sultanul a vestit tot odată, că în viitor se va conduce numai de legile mohamedane și încredințează executarea pedepsei cu morțe guvernatorilor locali fără să permită recurs în contra hotărîrilor lor. De 25 de ani nu s'a mai întîmplat în Zanzibar nici o execuțiune.

Din Varșovia se comunică diarul „Poll. Corr.” că se așteptă să sosesc în cel mai apropiat timp un general rus în Tomaszov, ca să inspecteze locul destinat pentru construirea de barace militare. Acest loc, care a fost ales pentru acesta în Noemvre a. c. de o comisiune militară rusă, pare a fi destinat, judecîndu-se după estînderea suprafeței, pentru barace necesare unui despărșment mai mare de trupe.

O telegramă din Petersburg anunță, că s'a publicat o lege, prin care guvernul rus mărește subvențiunea ce o dă școlei de fete din Cetinje, capitala Muntenegrului, dela 5700 ruble la 10,000 fl., și conducătoare, precum și învățătoarele acestei școle vor primi pensii dela statul rus.

După cum se anunță din Auckland, personalul canonierei engleze „Lizard”, care a sosit acolo din Samoa, spune că

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(2)

Prelegeri unguresci.

Deva, Noemvre 1888.

II.

Etă cum anume predă „patriotul” profesor. S'îl ascultăm în ora de istorie:

„Era întră vîecurile IV și IX. d. Chr. Năvîlirile poporelor războinice din Asia erau la ordinea zilei. Cete de Huni, Gepizi, Avari și câte și mai câte neamuri alergau din lăcînul omenimii în spre Europa, ca și în spre partea de pămînt mai mult favorabilă existenței.”

„Lumea acesta prin asemănare se pote considera drept o mare cu ape întinse și adînci.”

„Căta vreme buna-înțelegere normeză traiul și mersul lucrurilor între popor, — această mare e pacnică și călătoria pe întinsul ei plăcută.”

„Pe timpul de care vorbim însă, în Asia s'a născut un vînt ce și

îndreptase suflările înspre Europa. Vînturile dau naștere valurilor. Puternic fiind vîntul din vorbă, mari au trebuit să fiă și valurile produse prin el.”

„Omii de același nemu fi vedem adunîndu-se la olaltă, punîndu-se sub conducerea unor anumiți șefi, și, luînd lumea în cap, se îndreptau spre această parte de pămînt.”

„Astfel vagabundările Hunilor, Avarilor și ale celorlalți, vagabundări ce au parcurs același drum și au avut aceeași sorte, se pot cu drept consideră ca totă atătea talazuri născute din suflarea aceluiași turbat vînt.”

„Au fost înspăimîntătoare aceste emigrațiuni, pentru cuvîntul că războinice, d'ar de tot războinice erau neamurile amintite. A privi mersul lor e ceva plăcut pentru o inimă de Roman ce merge voios la circ să vadă cum lei sfășie de vii pe frații săi, d'ar ceva mai înfrîntor pentru un suflet mai domol! Înaintea lor cerul era vecinic roșu, deasupra lor aprins, er în urma lor încărcat cu negri nori, căci cerul

oglindea pămîntul de sub el, er pămîntul înaintea furtunilor ospeți era plin de spaimă, în imediată apropiere foc vecinic, er în urma lor tăciuni negri, fum nădușitor. Se cutremura pămîntul, sub tropotele cailor lor; — blănde popore europene se apărau cătu se apărau, apoi vedînd că nu izbutesc să le pună stavilă, se așterneau la pămînt, dîndu-le voiă să trecă peste corpul viu al lor, și după liniștire, remaseră numai cu viață, cu toate celelalte pierdute, se puneau de nou pe muncă reparîndu aceea ce năprasnicii ospeți stricaseră.”

„Ca furtun au venit însă acele popore, ca furtun au și perit; n'au lăsat după sine decât o grîznică aducere aminte și un aer plin de vaet și fum!”

„Și se ne întrebăm deci, ce a putut fi pricina, că nu s'au știut și stabili în aceste locuri ca să existe și aji chiar, căci o puteau face?”

„Nesmintit cauza a fost prea ferocea lor fire, prea marea lor sîlbătăcie

și prea neînsemnata putință de a vedea în viitor!”

„D'ar după-ce aceste valuri le-am îngropat, se ne întorcem er acolo de unde își luaseră naștere. Vîntul n'a încetat încă.”

„Nu vedeți voi cum se ridică încă un talaz, nu mai puțin puternic ca cele de mai înainte? Se deosebesc însă de acele prin faptul, că e mult mai compact, mult mai îndesat ca ele! El vine parcă mai încet, căci furtuna e spre sfîrșit, d'ar cu atătu mai sigur e mersul lui. Aceia sunt strămoșii noștri!”

„Au întîmpinat și ei aceeași rezistență desnădăjduită a poporelor slăbite europene, au eșit însă peste tot locul învingători, d'ar au fost cu mult mai cuminți ca antecesorilor.”

„Strămoșii noștri, deși, ca popor războinic, trăiau rîpînd dela vecinii lor, au venit totuși de timpuriu la ideea, că va fi mai bine să-și aibă și un loc de care stabili, la care să se retragă cu jafurile făcute, — să-și aibă adică o vatră proprie. Iș-am ales locul pe care

au fost lupte între aderenții lui Mataafa și ai lui Tamasese, ambii rivali la domnie. Perderile din amândouă părțile au fost o sută de morți și mai multe sute de răniți. O corabie de război engleză și două germane se aflau încă în Apia. Tergusson a declarat în camera comunelor din Londra cu privire la Samoa, că până la 10 Septembrie rezultatul luptelor se părea favorabil aderenților lui Mataafa. Consulul englez a fost neutral. Tamasese se recunoștea de facto ca domnitor. Guvernul englez nu e în poziție să spună hotărât, că cine și va susține puterea predominantă și preponderanța.

Un grup de studenți din Roma ceruseră dela Rectorul universității permisiunea ca să țină o serbare în amintirea executării lui Oberdank, atentatorul la viața monarhului nostru. Rectorul a refuzat această permisiune. Cu toate acestea studenții au atârnat de porța universității o cunună de lauri fără panolice, er pe didul casei unde a locuit Oberdank, peste drum de Palazzo Venezia, o mare fașă de hârtie cu inscripțiunea: „Aci a locuit Wilhelm Oberdank 1882.“ Abia seara a observat poliția inscripțiunea. Radicalii au trimis o cunună de lauri la capitol, care s'a depus înaintea bustului lui Garibaldi. Panlica, care era neagră, purta inscripțiunea: „Martirului, care nu se poate numi“. Foile radicale au invitat poporul la serbare, care se face în dece reuniuni; afișele de invitare au fost oprite. Ambasada și consulatul austro-ungar au fost păzite de carabinieri. Serbarea n'a trecut fără disordini. Vorbirile au atârnat așa de tare mulțimea, încât vreo 200 de inși purtând un steag năvăliră dintr-o reuniune în pieță. A fost o încăierare cu poliția, cu care ocaziune deputatul Costa Pantano din stânga extremă nu i-a prea mers bine. Mai mulți demonstranți și gendarmi au fost răniți. În cele din urmă demonstranților li s'a luat stegul fiindu-i împrăștiat. Reuniunea Republicană din Milan „Nuova Italia“, altă carei program este unirea tuturor teritoriilor italiene supuse dominației străine, printr-o hotărâre a unui arbitru, convoca pe luna Ianuarie un congres internațional de pace.

Se dice, că *Țarul Rusiei*, ia cererea ministrului de comunicație, ar fi permis ca ministrul de război să pună la dispoziția celui resort 200 de ofițeri din corpul de ingineri. Ministrul a fost numit președinte al căilor ferate, er inginerul colonel Wendrich director al căii ferate Kursk-Charkov-Asov. Aceste dispoziții, care stau în legătură cu întemplerarea dela Borki pe calea ferată, se consideră ca o introducere a unei reforme mai mari în organizarea ministrului de comunicație. Ministrul englez Salisbury a de-

clarat la un dejun ce s'a dat în onoarea lui, că Anglia nu mai voese să se îngroape în pustiile năsipose ale Egiptului; der câtă vreme Chedivul doarece, Anglia e legată prin promisiunea lui Gladstone a ocupa porturile Mării Roșii. Așadar Suakimul nu se poate părăsi, mai ales acum, când se trată de suprimarea comerțului de sclavi, avându a se da lupta decisivă tocmai în Marea Roșie. Și apoi Anglia trebuie să se gândească la îndatoririle sale față cu Sultanul, deoarece prin tratatul din Paris ea e obligată a susține integritatea Turciei. Despre lupta dela Suakim lordul Stanhope a comunicat în camera comunelor, că după o telegramă nouă a lui Grenfell perderile dervişilor se socotesc la 400 de oameni; Englezii au pierdut patru oameni; doi sublocotenenti și mai mulți soldați au fost ușor răniți. Dintre Egipteni au fost răniți 18 oameni, dintre cari 13 ușori. Trupele egiptene au justificat pe deplin încrederea lui Grenfell în ele. Göschen a declarat, că trupele egiptene sub ofițeri englezi sunt în stare să întempe pe derviş în câmp. Prin urmare nu sunt zadarnice năvălirile Angliei, d'a organiza trupe indigene, care sunt capabile să apere granițele Egiptului. Corespondenții speciali ai foilor engleze raportează din Suakim, că lupta a fost crâncenă. Englezii și Egiptenii au măcelărit în adevăratul sens al cuvântului pe Madiști.

Situațiunea în Serbia.

Scirea despre alianța Serbiei cu Rusia a apărut mai întâi în foia ungurească „Pesti Naplo“, careia i-se impută, că vrea să deuteze cu sciri sensaționale. Corespondentul din Belgrad al foii ungurești dice, că scirea o are din cel mai bun izvor și ia răspunderea personală pentru ea.

În fruntea diarului mai publică „Pesti Naplo“ și o scrisoare, probabil tot dela același corespondent, de cuprinsul următor:

Gruici este numai șeful nominal al radicalilor, sufletul acestui partid este avocatul Constantin Tausanovici, redactorul diarului „Odyek“, care acum e greu bolnav. Adjutorul său este un anumit Carapici, care pretutindenea se laudă că, dacă trupele austro-ungare se vor pune în mișcare din Petru-Varadin, jumătate din ele se vor uni cu credincioșii săi. O parte din radicali vră se alunge pe Milan, o altă parte vrea să-l omore. Ei voesc să pună, imediat după deschiderea Scupoei, pe Regele în stare de acuzație. Ristici, șeful partidului liberal, visează o nouă regență, altă carei membru vră să fi el. Se dice, că

Artemisia Cristici, soția actualului ministru plenipotențiar, vorbesc în Berlin, a pricinuit divorțarea lui Milan de Regina Natalia. Ea se află în stare de bună speranță. Când a auzit Regele, că ea întreține relații cu Persiani, ministrul plenipotențiar rusesc la Belgrad, îi făc o scenă grozavă, care n'a rămas fără urmări asupra stării fizice a d-nei Cristici. Bărbatul ei a fost trimis la Berlin, fără ca Regele să-l fi primit în audiență de plecare. Radicalii au ținut o conferință secretă, în care s'a hotărât să ceră, ca generalul Horvatovic, pe care regele l'a pensionat atât de ostentativ, să fi numit președinte al Scupoei.

Serisorea mai conține atacuri fățișe și ascunse în contra ministrului plenipotențiar austro-ungar Hengelmüller din Belgrad.

„Zastava“ a fost incunoscinită din Pesta, că ministrul serbesc de război a fost de gēba în Viena. Austro-Ungaria și Germania nu voesc să știe nimic despre o intervenție militară în Serbia, deoarece Rusia ar considera-o ca un casus belli. Numai dacă comunicațiunea pe calea ferată ar fi împedecată, ar intra în Serbia gendarmi unguri din Semlin.

Nu se poate ști, într câtă aceste sciri sunt destinate să producă numai senzațiune. Atâta se pare a fi adevărat, că situațiunea în Serbia e critică.

SCRIRILE PILEI.

„Folia Diecesană“ scrie: „Delegațiunea congresului nostru esmisă pentru tractarea și rezolvirea agendelor, ce mai sunt încă pendinte în cauza despărțirii ierarhice de către Serbi, s'a întrunit Mercuria trecută în Arad. Escelența Sa Domnul Archiepiscop și Metropolit din cause de infirmitate n'a putut lua parte, și prin urmare președintele l'a ocupat Preșanțitul Episcop al Aradului Ioan Meșian. Prezenți au fost membrii delegaționali: D-l Dr. Iosif Gall, domni Vincențiu Babeșiu, Ioan Lenger, apoi redactorul acestei foi. Despre constituire și lucrările delegațiunii în ședințele sale ținute în Mercuria și Joia trecută vom raporta, pe câtă vor permite împrejurările și natura lucrului, în numărul viitor.“

Între parochienii biserice gr. or. române-grecesc din Budapesta s'a iscat o divergență de păreri, în urma căreia d. A. Mocsonyi și conșii au recurs la ministrul unguresc de culte, ca până la împăciuirea definitivă ministrul să aprobeze numirea unui preot, pe care îl va alege comuna pentru celebrarea liturghiei în limba română. Ministrul de culte a respins însă recursul din motivul, că în recurs nu s'a făcut vorbă despre o anumită pretin dere a împărțirii averii bisericești în două părți, între parochienii români și parochienii greci. Dacă însă d-l Mocsonyi și conșii vor introduce pași procesuali pentru despărțirea bisericești și pentru împărțirea averii ei, atunci ministrul se află învoit de a mijloci un modus vivendi provisoriu și va și concede totodată numirea unui preot român susținut din spesele comunei. Cererea d-lui Mocsonyi și a conșilor de a esmite un comisar reg. în această afacere, a fost respinsă de minister, der i s'a dat promisiunea, că la timpul său le va sprijini conform legilor toate pretențiunile la averea bisericești.

Primarul din Alba-Iulia are intențiunea să înființeze acolo o nouă școală civilă. Fi-va ungurească școala? De altă parte comunitatea israelită vrea și ea să înființeze o școală de fete cu șase clase.

Consulul României din Bari scrie următoarele prin raportul său înaintat

guvernului român: În fă-care săptămână sosesc din România în Bari basteimentele încărcate cu vite. Dilele acestea au sosit 6 steamere germane încărcate cu 2440 boi, din care 679 au fost debarcați în Bari și vânduți în termen de mijloc cu fr. 320—330 bouli; ceilalți au fost debarcați în celelalte porturi ale Italiei. A mai sosit și un alt steamer încărcat la Galați cu 417 boi. Din aceștia 50 s'au descărcat la Bari și s'au vândut pe prețul de fr. 320—330, er restul de 367 boi, i-au debarcat în alte porturi ale Italiei.

Tergul de erna din Feldioră a fost cam slab. S'au vândut cu totul 407 vite și 84 cai.

Agio vamal pentru luna Ianuarie s'a stabilit cu 21 procente.

După cum spune „Curierul Financiar“ din Bucuresci, situațiunea terghului de rimători din Turnu-Severin încheiată pe ziua de 2 Decembrie curent de direcțiunea acestui tergh se prezintă precum urmază: Rimători intrați în tergh dela 1 Aprilie până la 2 Decembrie curent, 14,533. Din aceștia s'au vândut 1380 în interiorul țerei, 5376 în Austro-Ungaria, 44 au fost uciși, rămând în sălase 6533 rimători. Prețul cu care s'au vândut rimătorii în cursul săptămănei, a variat între 75 și 80 b. kilogramul. Sănătatea vitelor continuă a fi escelentă. Este de remarcă, că dela 1 Aprilie și până astăzi nu s'a ivit nici măcar un casu de bolă, pe când la Steinbruch și în alte terghuri din streinătate casurile n'au lipsit.

Vederile deputaților Grünwald Bela și Ludovic Mocșary asupra cestiunei naționalităților.

(Estras din capitolul XI al opului „A régi magyar nemes“, scris de d-l Ludovic Mocșary)

(Urmare.)

Pote se va dice, că dacă eu vorbesc de imposibilitate față cu politica de maghiarizare, și politica recomandată de mine își are imposibilitatea sa; pentru că cine va afla un modus vivendi între nise naționalități atât de diferite, cari fă-care ar dori să trăiesc în stat după propria sa individualitate. Eu așa știu, că cestiunea această este resolută și numai pentru aceea pare a fi ueresolvată, pentru că noi ne-am abătut deja dela cugetul, pentru a căruia turnare în formă concretă s'a făcut încercare prin legea de naționalitate dela 1868 și pe a căreia basă stă Ungaria oficială, der pe care naționalitățile o numesc grație pusă pe hârtie și pe care o politică ca a lui Grünwald Bela ar vră s'o considere ca abrogată.

Cestiunea această este, dicu, resolută și nu înțeleg așa, ca și cum ar fi resolută prin legea dela 1868, ci este resolută prin un fapt de mare importanță, care, între multele cestiuni înțelese sub cestiunea de naționalitate, formeză un punct fix. Și acesta nu este altul, decât supremația recunoscută a națiunii unguresc. La noi nu este vorba, ca d. e. în Boemia, că dintre două naționalități rivale care se fi cea dintâi. Acesta la noi nu este o cestiune de controversă. Și cu privire la cestiunea limbei, în esență suntem înțeleși, s'a stabilit prin învoire comună, ca limba legislațiunii și a autorităților superioare, seu, dacă v place așa, limba statului să fi cea ungurească. Acesta este esența; rămând apoi nenumerate cestiuni de limbă, cari așteptă să fi resolute parte prin luarea dispozițiilor legale, multă mai vortos însă prin luarea unor dispoziții aplicabile la singuratele casuri, der acestea nu cauzează greutăți serioase, de vreme ce sunt privite ca ceea ce trebuie să fi, adică ca mijloce pentru ajungerea scopului. Și pentru ca să fi privite ca atare, nu trebuie alta, decât ca lărgirea peri-

ne aflăm și astăzi.

Plină de glorie și frumsețe este istoria poporului nostru maghiar! Războinic de fire, el năvăle când în provinciile germane, când în cele ruse, și nu odată vedem pe capii acestor provincii închinându-se cu daruri conducătorilor maghiari. Der nu numai atât. În virtutea armelor lor tari, strămoșii noștri își croiau drum larg până la Franconia, Francesii de azi, și veneau de acolo bogăți acasă, er acasă totu cu daruri îi întâmpinau popoarele conlocuitoare supuse. Nimeni nu le putea sta în cale. Er spiritul timpului era, ca cel mai tare se ia, cel mai slab se dea și se tacă, er Maghiarii erau tari!..

Explicare fără îndoială frumoasă. D-l profesor a pus pe Unguri și faptele lor într-o iconă plină de lumină, și care privită în față te răpesc prin „frumsețea“ ei. De te pun însă pe gânduri să te dai de o parte și să cauți înăpoia ei, grăz te va cuprinde de ce vei vedea: un întunecut de trei ori mai gros și mai intensiv ca lumina din față! pentru-că explicatorul a făcut întocmai ca jido-

vul nu pre avută, carele toate obiectele mai de valoare ale bolții sale le acată în ferestri și pe ușă, er de cumva tu, a-tras de frumsețea aparentă, intri în boltă cu ideea, că acolo dai peste ceva și mai și — afli nise obiecte murdare ce te scârbesc și te faci să părăsești bolta desilusionat!

Der ori cum ar fi, cine ore ascultând o așa prelegere nu se va „însufleți“ până la răpire pentru poporul șovinistului profesor unguresc și pentru conducătorii lui, și nu se va „rușina de nemernicia“ vecinilor Ruși și Germani, precum și de a popoarelor din lăuntru, între cari și Românii?

De altcum explicarea a fost foarte corectă până la locul unde se începe povestea cu Ungurii, când însă de Unguri e vorba, profesorul maghiar, cum am mai dist într-un loc, este orbit și nu mai cunoște dreptate și adevăr, fie acela chiar și istoric! (Va urma.)

feriei limbei statului să nu fie socotită ca un progres al maghiarizării generale. Îndată ce acest scop se ia ca problemă, lărgirea cercului limbei statului își pierde toată natura și însemnătatea de rezultat al luptei; de altă parte însă își pierde și odiul, își pierde atâta gelosia câtă și sentimentul unei nouă umilirii suferite, cu care este mai vârtosă împreună astfel de reslățire a limbei și prin aceasta dispăre și opozițiunea, ce nu poate fi spre nici un folos. Totuși asemenea se va întâmpla dacă va fi vorba despre lărgirea cercului celorlalte limbi. Cine ce are cu aceea, că d. e. un solgăbiru la care un Slovac sau un Român merge cu vre-o plângere, în ce limbă vorbește el cu acesta spre a-l înțelege și a-l povăui. Solgăbiru sau autoritate comitatensă, jude de cerou sau tribunal, der fi în cercul oricărei autorități, ceea ce se face pentru apărarea interesului singuraticelor partide, în ce mod ar putea împedea națiunea maghiară ca să nu se poată desvolta în țera această după propria ei individualitate?

După ce supremația națiunii ungurești nu este chestiune de controversă, ar urma ca să fie deplin satisfăcută dorința lui Grünwald Bela exprimată prin cuvintele acestea: „Seculul al XIX-lea pretinde ca baza existenței statului s'o formeze individualitatea națională“, precum și dorința exprimată prin cuvintele: „Statul este forma, în care o națiune trăiește și se dezvoltă după propria ei individualitate“, dacă adevărat aceste cuvinte n'ar fi cugetate în sensul acela, că statul poate să fie patria numai unei singure naționalități. Maghiarimea poate să-și desvôle aici pe deplin individualitatea sa, celelalte naționalități aflătoare aci peste tot și nu pot să o împiedeze în această dezvoltare. Aceea însă, ca să-și dubleze numărul cu membri cuceriti dela alte naționalități, nu este identică cu a trăi și a se desvolta; contra acestor împrejurări se opun toți ceilalți, der dreptul maghiarimei, de a-și considera acest stat ca propriul său cuib, nimenea nu îl trage la îndoială, cu atât mai vârtos, cu câtă nici acele naționalități nu sunt lipsite de asemenea avantaje, deoarece limba pe care o vorbesc este în țările vecine limba statului, și rassa la care aparțin este acolo rassa domnitoare, și în ce grad se poate desvolta prin aceea limba și naționalitatea lor, în același grad pot fi și naționalitățile dela noi împărțite de bine-facerile acelei dezvoltări.

Nici calea reslățirii nu este închisă. Eu nu știu decât aceea, că vreau să se reslățescă cu fier și foc (noroc, că în lumea de astăzi fierul și focul, în sensul propriu, nu ne dă mâna ală întru trebuința) cugetat sau la urmarea ce ar putea să rezulte în casul când maghiarizarea ar progresa cu vre-un succes extra-ordinar. Oare nu s'ar putea realiza față cu noi cunoscutul proverb: cine îmbucă multă, înghite puțin?

Stefan Szechenyi a spus în vorbirea sa academică de deschidere ținută la an. 1842: „pentru-că cineva a învățat ungurește, încă nu e Ungur“. Din aceste puține cuvinte încă se vede, că de multă a prețuit el națiunea maghiară, pe care adeseori a dojenit-o atât de aspru, se vede, că și necesitatea păzirii integrității de rassa a avut-o în vedere, căci și atunci s'a ivit pofta nețermuritei reslățiri. Periculul reslățirii este măsură repede, după vremile de astăzi, nu este mare, der este contemplat prin politica de maghiarizare și este primită fără șovăire. Și, chiar abstragându dela maghiarizarea forțată, s'ar putea săvârși reslățirea și în cazul dacă, dându-se aventuri industriei, ar năvăli aici mulțime de străini. Cei mai mulți dintre cei ce fac gură cu maghiarizarea nu vedă în împrejurarea aceasta nimic de ce s'ar putea teme; lasă să fie ori și cum, numai să fie câtă mai mulți Maghiari; dacă neofitii ves-

tescă cuvântul cu mai multă svonă, decât ori-care alții, se dăde despre ei: étá, aceștia sunt cei mai însuflețiți Maghiari!

Eu nu vreau să consider nici măcar atâtă, că cineva a învățat limba ungurească, ori n'a învățat-o, și recunoscut, că în ce privește persoana, unii oameni, care nu știu ungurește, pot să valoreze, și încă tocmă față cu noi, mai mult decât o sută de Maghiari noi; martirii dela Arad s'au făcut dintre străinii, în timp ce unii lungi și răi dintre străinii noștri curată maghiari au figurat ca conducători muscălești. Dacă ar succeda acea fantastică maghiarizare în masă, ar putea să fie pentru Maghiarime un adevărat pericol; noroc, că pentru așa ceva nu sunt semne, căci altfel nu se va întâmpla acușă, așa cum este mai bine, Maghiarimea va cuprinde din elementele străine atâtă, câtă va fi în stare să asimileze.

(Va urma).

Intemplantări diferite.

Înghetăt. Un Țigan din Târlungeni a înghețat în zilele trecute cu calul cu totu pe drum între Hărman și Târlungeni.

Foc. Cu ocaziunea târgului din Feldiș a ars șura cu bucate a lui George Nanu. Șura era asigurată, der societatea respectivă de asigurare, cum se vorbește, nu vrea să plătească întreaga sumă asigurată.

Căcatu de car. O femeie examina un car cu lemne ca să-l cumpere și se vâri în scopul acesta între un bou și între roțile dinainte ale carului. Bouul se spăria, trase, și carul trecu peste femeie. Casul s'a întâmplat în Sibiu. Până acum nu s'au putut constata vătămări serioase la acea femeie.

Din camerele române.

D-l deputat G. Panu vorbește despre răscolă țeranilor. În Aprilie trecut, a fost o răscolă mică în țera noastră. La început nimenea nu o lua în serios. Pe urmă a început a se adevăra. Circula fel de fel de versiuni asupra cauzelor răscolului, der cea adevărată este miseria și er miseria. Se cercetă adevăratele cauze care au produs răscolul.

Nu cauzele ocazionale fac o răscolă, ci sunt altele mai adânci. Nemulțumirile între țeran și există deja la noi de secole, căci trebuie să se cunoască istoria socială a țerei noastre, nu istoria domnilor.

Cererea de pământ este ceva nou, nu dată mai mult decât de 24 ani, dela 1864. Țeranii în vechime nu se răsculau, ei mai de grabă emigrau sau peste Dunăre sau peste munți, ei nu se răsculau de loc. Legea dela 1864 este germenele, este adevărată cauză a răscolului țeranilor din 1888. Ea a fost făcută fără nici o prevedere; nu s'a dat la toți pământ și astfel nemulțumirile au început a se manifesta.

Făce istoricul proprietății în țera românească. În ajutorul teoriilor sale citează mai multe date istorice și citează un document din timpul lui Alexandru Grigore Ghica Voevod. Explică cum se făceau mai nainte contractările, cum se făc ele acum. De asemenea și legea tocmelilor agricole a ridicat mari nemulțumiri, ea încurajează foarte mult proletariatul agricol. De mai bine de 12 ani făcă guvern totu înșel pe țeran, densii petiționează în făcări cu miile, după cum a declarat-o încă în anul 1881 miniștrii de domenii de pe atunci. Ei, cum voia d-lor ca densii să nu se răscole și să ceră pământuri? Din fundul Moldovei, dela Dorohoi și Dorna în timpul regretatului C. A. Rosetti, veneau mai mulți țeran la București, mergând pe jos mai bine de o lună, numai ca să li se dea pământ.

E o naivitate a crede, că pretenții, ca Cuza, sunt de vină în răscolele sâtenilor. De asemenea nici agitațiunile străine nu sunt de vină. Nici ionicarii, și nici jugăarii nu sunt de vină. Și ce interes are Rusia ca să aprindă la noi focul răscolului?

Conchide, dicându ca să se ia măsurile necesare, astfel ca raporturile dintre sâten și proprietari să se schimbe în favoarea celor dintâi.

D-l deputat Dobrescu dela Argeș spune, că proprietarii și arendașii în unire cu funcționarii puși să aplice legea dela 64 și-au bătut numai joc de populațiunea rurală. Legiuitorii dela 64 au avut în vedere un principiu mare, formarea comunei rurale, care nu s'a făcut. Sunt și astăzi comune întregi, care n'au pământ de loc. Țeranul fără pământ este silit să primască toate condițiunile pe care i-le pune proprietarul și arendașul. El este fără apărare în potiră lor, pentru că este inferior și prin instrucțiune și prin fapt, că totă puterea statului este în favoarea lor.

S'au făcut scoli bune, rele pentru instrucțiunea țeranului. Der el nu poate să-și trime copilul la școală, căci fi este trebuincios la muncă. Și apoi ce învătă la școală? Nisce formule și triunchieturi care n'au nici un folos practic. Și pentru toate acestea plătesc biră ca totă lumea.

Țeranul plătesc pentru siguranța publică și cu toate astea el singur face de gardă. Și în loc să-și păzească averea lui, e pus să păzească pe proprietar și arendaș. Țeranul plătesc pentru serviciul sanitar, der unde sunt spitalele rurale? Unde sunt moșele de județi, care să-l ajute în vreme de boală? Nicăieri. Cu toate dările pe care le plătesc, țeranul mure fără nici un ajutor.

Înainte de răboiu li s'au spus țeranilor, că de vor ei biruitori, are să li se dea pământ. Și după răboiu, țeranii, care aveau tradițiunea domnilor care împărțeau pământ muncitorilor ori de câte ori se întorceau victorioși din răboiu, așteptă și astăzi să li se dea pământul făgăduit. Țeranii și astăzi sunt proletari și fără cămeși pe ei.

Țeranii au venit pe la deputați și senatori cărora li-a adus plocine ca să stăruiască să li se dea pământ și la urmă s'au trezit că tocmă deputații și senatorii au luat moșile pe care le ceruseră ei. Vădându că nu pot avea proprietatea, au cerut să li se dea pământ în arendă, der și de astădată s'au dat moșile bogătașilor și ce e mai mult: streinilor, căci cei mai mulți arendași sunt streini, din cari mulți nici nu știu românește.

D. Dobrescu găsește, că aceia, care au provocat mai cu seamă, sunt foștii militari care se deprinseseră cu un trai mai bun în casarmă și căruia nu i mai vine să se apuce de muncă când se întorce la țera. Oamenii aceștia ne mai putându să trăiască cu viața brută a țeranului, intrigă ca să se facă notari, se fac bătași la alegeri. Acești vecnici nemulțumiți se pun totdeauna alături cu toți nemulțumiții. Și în fruntea celor răsculați totdeauna s'au găsit rezerviști.

Articolul 14 din legea tocmelilor agricole e cauza celei mai mari nemulțumiri a țeranului. Articolul acesta nu dă voce țeranului să calce pe proprietatea proprietarului și arendașului, fără să se invoiască cu ei. Când viața țeranului calce pe moșia arendașului și proprietarului, vechilul i-o duce la curte și îl globește. Țeranul e silit să plătească, pentru că ține la viața ca la ochii lui.

S'au făcut căi ferate, lege pentru încurajarea industriei naționale, etc. Der toate acestea s'au făcut în folosul clasei diriginte. Nimic nu s'a făcut în favoarea țeranului.

D. Dobrescu termină prin aplauzele tuturor făcându apel la majoritatea Camerei și a miniștrilor de era nouă, ca să facă ca poporul să între într-o adevărată er nouă.

D. Th. Rosetti, prim-ministru, dice că d. C. Dobrescu-Argeș i-a ușurat întru câțva sarcina. D. Dobrescu a arătat unele din cauzele răscolului țeranilor. Căuzele în adevăr sunt multe.

Arată cum s'a făcut împărțirea pământului în trecut: în 1864 și în 1878, arată că s'au comis atunci greșeli neertate. Era imposibil de a se aplica legea din anul 1878.

Legea din 1884, autoriza pe guvern să pue în vânzare toate moșile Statului în loturi mici. Sâtenii au voit să le cumpere, der în urmă ele s'au vândut altor persoane influente și interesate. Citează chiar și mai multe exemple. Acesta a fost una din cauzele principale, care au făcut pe sâten a se rescula.

Arată cum mulți așa diș apărători ai sâtenilor, cutierau satele și făc pe sâten să subscrie niște pantahuse, le promiteu pământuri, primind densii pentru această bani de la bieți sâten. Țeranii așteptau ca să li se dea pământ și într-un moment ore-care ei s'au

soulat ca să-și împartă ogorele arendașilor.

Dacă guvernul a întrebunțat ore-care violențe cu multă rezervă, acesta a făcut-o în interesul ca să menție prestigiul statului. Pe cine a împușcat armata? Toate lăpădurile orașelor mari, care erau în capul răscolei; der pe țeranul blând, pe țeranul gospodăru și harnic, pe elu fiți siguri că l'am crutată câtă n'a stat prin puțin.

D-l Al. Marghilomanu, ministru lucrărilor publice, adaugă și d-sa câte-va cuvinte la cele dișe de d-l prim-ministru. Citesc o scrisoare a d-lui Nădejde către d-nul locotenent Chineză, și dice de asemenea d-lui Nădejde, că nici densul nu urmăze o propagandă bună.

ULTIME SCIRI.

Londra, 24 Decemvre. Se dice că nici un amănunt privitor la întâlnirea lui Emin-Bey cu Stanley n'a venit la Zanzibar.

Suakim, 24 Decemvrie. Liniștea continuă a domni la Suakim. Der-visii mențin pozițiunile lor la Haudub.

Roma, 24 Dec. Papa, primind felicitările colegiului cardinalilor cuprilejul sărbătorilor Crăciunului, a arătat, că situațiunea Papismului s'a mai agravat prin votarea de legi nouă ostile.

Berlin, 24 Decemvre. Cu începere dela 1 Aprilie 1889, limba germană va fi introdusă ca limbă de învățământ în școlile primare din Slesvigul septentrional.

Paris, 24 Decemvre. Corespondentul din Viena al lui „Figaro“ e informat, că de două săptămâni Regele Milan plătesc în doitu, din casseta sa privată, trupelor din garnisona Belgradului.

Zanzibar, 24 Decemvre. Portugesii au învins tribul Bongas în partea de sus a rului Zambesi. Generalul Castillo a ocupat Rajava și a distrus-o.

Sofia, 24 Decemvre. Conservatorii refuzând să reintre în cabinet, d. Tonceff, președinte al camerei, a fost numit ministru al justiției, er d-l Salabaceff, fost director al justiției în Rumelia, a primit portofoliul finanțelor.

Cursul pieței Brașov

din 25 Decemvre st. n. 1888.

Bancnote românești	Cump.	9.06	Vând.	9.08
Argint românești	„	9.—	„	9.05
Napoleon-d'or	„	9.58	„	9.60
Lire turcesc	„	10.88	„	10.90
Imperial	„	9.88	„	9.90
Galben	„	5.68	„	5.70
Seris. fonce „Albina“ 6%	„	101.—	„	—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusești	„	125.—	„	124.—
Discontul	„	6½—8% pe an.	„	—

Cursul la bursa de Viena

din 24 Decemvre st. n. 1888.

Renta de aur 4%	101.80
Renta de hârtă 5%	92.95
Imprumutul căilor ferate ungare	144.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (1-ma emisiune)	98.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	117.20
Bonuri rurale ungare	103.75
Bonuri cu clasa de sortare	103.75
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.—
Bonuri rurale transilvane	104.—
Bonuri croato-slavone	104.—
Imprumutul cu premii ungurești	129.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.70
Renta de hârtă austriacă	81.80
Renta de argint austriacă	82.65
Renta de aur austriacă	109.90
Losuri din 1860	189.—
Acțiunile băncii austro-ungare	876.—
Acțiunile băncii de credit ungar	804.—
Acțiunile băncii de credit austr.	807.60
Galbeni bănești	5.74
Napoleon-d'or	9.58
Mărci 100 imp. germane	59.40
Londra 10 Livres sterline	121.30

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov